

като ся рѣши собственната давія, ще ся обявятъ причинитѣ за дѣто му ся дава почякътъ.

Членъ 57). Състояніето на длъжникътъ, когато ся е продало по исканіето на другитѣ му кредитори, или е испадналъ па побѣгналъ, та ся отсждилъ въ отсътствіето му, или ся е турналъ подъ затворъ, или когато е нарушилъ сигуранцитѣ, които е далъ съ записъ на онія, дѣто имъ длъжи, такъвъ длъжникъ, както нѣма да ся удостоява на почякъ за исплащаніе на дълга си, тѣй сжщо, трѣбва да ся невъсползова и отъ врѣмято, което му ся е дало.

Членъ 58). Спорядъ 114-гия и 144-гия членове на търговскыятъ законникъ, за исплащаніето на една мѣнителница [полицъ], или на заповѣдателенъ записъ, не може да ся даде почякъ на длъжника отъ странж на сждилището, обаче когато ся испыта, че тѣзи мѣнителница и записъ сж подписани отъ нѣкои лица не търговци, и че стойността имъ не е нѣкой дългъ отъ търговскы работы, длъжникътъ има право да си земе почякъ.

Членъ 59). Когато ся разглѣжда една сжществена давія, на ся появи една приврѣмянна распря, търговското сждилище ако бы да види, че ще може да даде рѣшеніе както на сжщветеннѣтъ, тѣй и на приврѣмяннѣтъ давія, длъжно е да рѣши и двѣтъ изеднажъ, авъ противенъ случай, най напрѣдъ ще рѣши приврѣмянната, на послѣ ще глѣда собственната давія.

Членъ 60). Една появена давія, когато ся основава на единъ офиціаленъ записъ, или на нѣкое неотказуемо отъ длъжникътъ условіе, или на едно напрѣшно рѣшеніе, което не е ставало истинафъ, слѣдъ като ѱ ся свърши рѣшеніето, даже и да има прошеніе, за да ся отнесе на истинафътъ, тя ще ся рѣшава приврѣмянно заедно съ даденото ѱ рѣшеніе, обаче въ такъвъ случай, отъ даваджіятъ ся зима единъ здравъ поржчителъ или едно обезпече-